

**กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่
ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา
Academic Management Strategies of Small-Sized Schools
Base on the New Concept of Inclusive Education under
Nakhon Ratchasima Primary Educational Service Area Office**

จักรกฤษณ์ ภู่วงษ์พัฒน์¹ / สุภาพ ผู้รุ่งเรือง² / ประหยัด ภูมิโคกรักษ์³

Jukgrit Phoopongpat / Suparp Phoorungruang / Prayad Bhoomkhokrak

¹ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

Doctoral Student in Education Administration Program, Faculty of Education,

Nakhon Ratchasima Rajabhat University

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ที่ปรึกษาหลัก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

Assistant Professor Dr., Main Advisor, Educational Administration Program, Faculty of Education,

Nakhon Ratchasima Rajabhat University

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ที่ปรึกษาร่วม สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

Assistant Professor Dr., Co-Advisor, Educational Administration Program, Faculty of Education,

Nakhon Ratchasima Rajabhat University

Received: April 27, 2021
Revised: August 15, 2021
Accepted: August 21, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อสร้างและประเมินกลยุทธ์การบริหารวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี งานวิจัยนี้เป็นวิจัยแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้รักษาราชการแทน จำนวน 250 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน จากค่าดัชนีความต้องการจำเป็น วิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคาม และกำหนดกลยุทธ์รูปแบบของ TOWS Maxtrix และประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ ผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์ผลการวิจัยพบว่า 1) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล 2) กลยุทธ์การบริหารวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม มี 3 กลยุทธ์หลัก 7 กลยุทธ์รอง 24 วิธีดำเนินการ และ 3) ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.57 และความเป็นไปได้ มีค่าเฉลี่ย 4.75

คำสำคัญ: กลยุทธ์การบริหารวิชาการ, โรงเรียนขนาดเล็ก, แนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

Abstract

The purposes of research were to analyze the strengths, weaknesses, opportunities and threats of the small-sized school academic administration, to create and evaluate the academic management strategies of small-sized schools Based on

the new concept of inclusive education under Nakhon Ratchasima Primary Educational Service Area Office. This research is a mixed method. The 250 informants were school directors. Statistics used were mean, standard deviation for analyzing strengths and weaknesses of the PNI of Needs assessment. Opportunities, threats and created strategies by TOWS matrix techniques were analyzed and the strategy was evaluated by qualified experts. The research results were found that: 1) The realistic state of small-sized schools of academic administration Based on the new concept of inclusive education under Nakhon Ratchasima Primary Educational Service Area Office, consisted of three aspects; curriculum development, learning management, measurement and evaluation. 2) Academic management strategies of small-sized schools based on on the new concept of inclusive education under Nakhon Ratchasima Primary Educational Service Area Office consided of three main strategies, 7 secondary strategies, 24 procedure, and 3 evaluation of appropriateness, feasibility. All aspects were at a hight level with the avarages at 4.57 and 4.75.

Keywords: academic management strategies, small-sized schools, new concept of inclusive education

บทนำ

จังหวัดนครราชสีมา มีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 1-7 ในปีการศึกษา 2559 มีโรงเรียนทั้งหมด 1,320 โรงเรียน เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก 696 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-NET ปีการศึกษา 2559 - 2562 ผลสัมฤทธิ์ทั้ง 3 ปีต่ำกว่าระดับประเทศทั้ง 3 ปีการศึกษา (Nakhon Ratchasima Provincial Education Office, 2015) โรงเรียนขนาดเล็กดังกล่าวมีจำนวนมากเพิ่มขึ้นในแต่ละปี ประกอบกับ โรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดนครราชสีมาเป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนรวมในการจัดการศึกษาชั้น

พื้นฐานทุกโรงเรียน ทำให้การจัดการศึกษาไม่สามารถสะท้อนคุณภาพและประสิทธิภาพได้เพียงพอ ใช้ทรัพยากรอย่างไม่คุ้มค่า ครูไม่ครบชั้น ขาดแคลนสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาทั้งการจัดการศึกษาแบบปกติและการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม งบประมาณหรือเงินอุดหนุนที่ทางหน่วยเหนือจัดให้นั้นไม่เพียงพอในการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบปกติและการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ผู้อำนวยการโรงเรียนและครูขาดความรู้ด้านการจัดการเรียนแบบเรียนรวม ทำให้การจัดการเรียนการสอนรูปแบบปกติและแบบเรียนรวมนั้นเกิดความไม่เท่าเทียมกันและไม่ทั่วถึงในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ส่งผลให้คุณภาพการศึกษาลดลงอย่างต่อเนื่อง (Ministry of Education, 2015)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนขนาดเล็กตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เพื่อให้ผู้อำนวยการโรงเรียนนำผลการวิจัยไปใช้ในการบริหารโรงเรียนขนาดเล็กให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา
2. เพื่อสร้างกลยุทธ์การบริหารวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา
3. เพื่อประเมินกลยุทธ์การบริหารวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัยและแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในการบริหารวิชาการ (Best Practice) จากผู้ทรงคุณวุฒิเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงที่ได้รับการยกย่องว่ามีแนวทางการบริหารวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 3 คน สร้างแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ และเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับผู้อำนวยการ โรงเรียน จำนวน 250 คน วิเคราะห์ข้อมูลหาค่า PNI วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา

2. สร้างกลยุทธ์การบริหารวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา ผู้วิจัยนำข้อมูลจากข้อ 1 มากำหนดเป็นกรอบร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา ขอร่างกลยุทธ์โดยวิธีสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) จากผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการบริหารสถานศึกษา จำนวน 9 คน เพื่อสร้างกลยุทธ์และประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์

3. ประเมินกลยุทธ์ด้านความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยผู้ใช้กลยุทธ์ จำนวน 40 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สรุปข้อเสนอแนะที่ได้จากการประเมินมาปรับแก้ไข จนเป็นกลยุทธ์ฉบับที่สมบูรณ์

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา

1.1 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา ในภาพรวมมีค่าดัชนีความต้องการ $PNI_{modified} = 0.243$ คิดเป็นร้อยละ 24.30 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่างานที่จำเป็นต้องพัฒนาลำดับแรก คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{modified} = 0.252$) รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($PNI_{modified} = 0.243$) และด้านการวัดและประเมินผล ($PNI_{modified} = 0.234$) ตามลำดับ

1.2 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านที่เป็นโอกาสมากที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{modified} = 0.175$) และการจัดการเรียนการสอน ($PNI_{modified} = 0.205$) และด้านที่เป็นภาวะคุกคามมากที่สุดคือ ด้านการวัดและประเมินผล ($PNI_{modified} = 0.263$)

2. ผลการสร้างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างกลยุทธ์การบริหารวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 7 กลยุทธ์รอง 24 วิธีดำเนินการ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

กลยุทธ์หลักที่ 1 ปฏิรูปหลักสูตรให้เท่าเทียมและเสมอภาค

กลยุทธ์รองที่ 1.1 กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดสำหรับเด็กพิเศษและเด็กปกติได้เรียนรู้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

วิธีดำเนินการ

1) ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในด้านต่างๆ ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและความต้องการของชุมชน การวิเคราะห์ศักยภาพของโรงเรียน การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2) จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การกำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตร กำหนดเนื้อหาสาระ การจัดการเรียนการสอน กิจกรรมและสื่อต่างๆ กำหนดวิธีวัดและประเมินผลผู้เรียน

3) ตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ ประเมินผลหลักสูตรสถานศึกษา

4) ทบทวนหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง ให้ครอบคลุมด้านคุณภาพทางปัญญา (Intellectual quality) ด้านความเชื่อมโยง (Connectedness) ด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ (Supportive classroom environment) และด้านการรับรู้ความแตกต่าง (Recognition of differences)

กลยุทธ์ที่ 1.2 ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักสูตรสถานศึกษา

วิธีดำเนินการ

1) แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา โดยเปิดโอกาสให้คณะกรรมการสถานศึกษาผู้ปกครอง ชุมชนและผู้ทรงคุณวุฒิ มีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

2) ทบทวนหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง ให้ครอบคลุมด้านคุณภาพทางปัญญา (Intellectual quality) ด้านความเชื่อมโยง (Connectedness) ด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ (Recognition of differences) และด้านการรับรู้ความแตกต่าง (Supportive classroom environment) โดยมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน และคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

3) กำหนดเนื้อหา ทักษะกระบวนการ กิจกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยอาศัยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับ

ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อนำผลมากำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

4) ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของมาตรฐานการเรียนรู้ โดยสอบถามจากชุมชนและผู้เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และองค์ประกอบอื่นของหลักสูตรให้สอดคล้องกับแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

5) ประเมินหลักสูตรเพื่อหาปรับปรุงแก้ไขการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และปรับปรุงส่วนประกอบทุกส่วนของหลักสูตรให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

กลยุทธ์หลักที่ 2 เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

กลยุทธ์รองที่ 2.1 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning)

วิธีดำเนินการ

แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตร โดยเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง และชุมชน มีส่วนร่วมในเนื้อหาสาระการเรียนรู้ กำหนดเนื้อหาสาระ การจัดทำหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

กลยุทธ์รองที่ 2.2 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

วิธีดำเนินการ

1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning), สะเต็มศึกษา (STEM Education), การจัดการเรียนการสอน Coding, การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL)

2) ส่งเสริมการใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3) จัดส่งอำนวยความสะดวกให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ให้มีประสิทธิภาพ และเพียงพอ

กลยุทธ์รองที่ 2.3 สถานศึกษาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

วิธีดำเนินการ

- 1) พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้
- 2) ถ่ายทอดความรู้ซึ่งกันและกันภายในองค์กร ควบคู่กับการรับความรู้จากภายนอก
- 3) เอื้อให้เกิดโอกาส หาแนวทางปฏิบัติสู่ความเป็นเลิศ (Best practice)
- 4) นำไปสู่ฐานความรู้ที่เข้มแข็ง ยั่งยืน

กลยุทธ์หลักที่ 3 วัดและประเมินผล 360 องศา

กลยุทธ์รองที่ 3.1 ใช้เครื่องมือในการวัดอย่างหลากหลาย ตรงตามสภาพจริง และมีส่วนร่วมในการประเมินผล

วิธีดำเนินการ

- 1) วิเคราะห์ตัวชี้วัดเพื่อกำหนดการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียน/สถานศึกษาตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม
- 2) จัดทำคู่มือวัดและประเมินผลตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม
- 3) ส่งเสริมให้มีการจัดทำเครื่องมือการวัดประเมินผลอย่างหลากหลาย

กลยุทธ์รองที่ 3.2 นำเทคโนโลยีมาใช้ในการวัดและประเมินผล

วิธีดำเนินการ

- 1) ประชุมชี้แจงเพื่อสื่อสารให้ครูเข้าใจตรงกันถึงแนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลด้วยบุคคลของผู้เรียน
- 2) นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้กับเครื่องมือวัดผลและประเมินผลตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม
- 3) จัดทำแนวปฏิบัติการใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลในแผนการจัดการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
- 4) นำเครื่องมือวัดผลและประเมินผลไปทดลองใช้ เพื่อตรวจสอบ

คุณภาพเครื่องมือวัดผลประเมินผลก่อนนำไปใช้

กลยุทธ์การบริหารวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 7 กลยุทธ์รอง 24 วิธีดำเนินการ โดยมีรายละเอียดดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1: กลยุทธ์การบริหารวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษา แบบเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา

3. ผลการประเมินกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา พบว่าในภาพรวมความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.57$) กลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ กลยุทธ์ที่ 1 ($\bar{x} = 4.58$) รองลงมาคือ กลยุทธ์ที่ 2 ($\bar{x} = 4.57$) และกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กลยุทธ์ที่ 3 ($\bar{x} = 4.54$)

ผลการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา พบว่าในภาพรวมความเป็นไปได้นี้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ($\bar{x} = 4.75$) กลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ กลยุทธ์ที่ 2 ($\bar{x} = 4.77$) รองลงมาคือกลยุทธ์ที่ 1 ($\bar{x} = 4.75$) และกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กลยุทธ์ที่ 3 ($\bar{x} = 4.74$)

อภิปรายผล

1. จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา จากการวิจัยที่ค้นพบประเด็นจุดแข็ง จุดอ่อน จากการศึกษาค้นคว้าความต้องการจำเป็น และประเด็น โอกาส ภาวะคุกคาม จากการสังเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

1.2 สภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังของการบริหารวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

1.2.1 จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ผลการวิจัยพบว่า

สภาพที่เป็นจริงของการบริหารวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ในภาพรวมมีการบริหารวิชาการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากว่า การจัดการเรียนการสอนการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องพัฒนาทักษะเพิ่มเติมและจำเป็นต้องมีทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม รวมถึงทักษะชีวิตและอาชีพและทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยี และการบริหารจัดการด้านการศึกษาแบบใหม่ สอดคล้องกับ Buathong (2017) กล่าวว่า การวัดและประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องเป็นการวัดและประเมินผลสภาพที่แท้จริงของนักเรียนเป็นพื้นฐานของเหตุการณ์ในชีวิตจริง ยึดการปฏิบัติเป็นสำคัญและสัมพันธ์กับการเรียนการสอนเน้นพัฒนาการที่ปรากฏให้เห็นผู้เกี่ยวข้องในการประเมินมีหลายฝ่ายและเกิดขึ้นในทุกบริบททั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนหรือสถานที่อื่นๆ นอกโรงเรียนโดยครูไม่ได้จัดสถานการณ์ ต้องบูรณาการอยู่ในกระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียนอย่างละเอียดและเหมาะสม มีการประเมินทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการโดยการดำเนินการดังกล่าวเกิดขึ้นตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอน

1.2.2 ความคาดหวังของการบริหารวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก

ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ในภาพรวมมีการบริหารวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องมาจากว่าหลักสูตรเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนการศึกษาแห่งชาติดังนั้นในการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาของสถานศึกษา ควรพัฒนาให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมหรือสถานประกอบการ สอดคล้องกับ Office of the Education Council (2017) กล่าวว่า หลักสูตรฐานสมรรถนะ (Competency-based curriculum) ที่หลักสูตรที่มุ่งพัฒนาในด้านความรู้ทักษะ ความสามารถ เจตคติ และค่านิยมเพื่อให้เกิดสมรรถนะในการปฏิบัติงานอาชีพได้ตรงกับความต้องการมี

ประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันและอนาคตของผู้เรียนในอนาคตซึ่งหลักสูตรมีโครงสร้างแสดงให้เห็นถึงเกณฑ์สมรรถนะในด้านต่างๆ ที่ต้องการให้ผู้เรียนปฏิบัติในแต่ละระดับ คุณวุฒิการศึกษา จะถูกกำหนดให้มีความต่อเนื่องกัน โดยพัฒนาเพิ่มสูงขึ้นตามระดับ คุณวุฒิการศึกษาที่สูงขึ้น

1.2.3 สภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังของการบริหารวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก พบว่าด้านเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเนื่องจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมีผลต่อการกำหนดคุณสมบัติและคุณภาพของแรงงาน ในอนาคต การจัดการศึกษาต้องมีการเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ๆ ในหลักสูตรการเรียนการสอน และปรับปรุงให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี สอดคล้องกับ Im-wong (2512) พบว่า ควรจัดให้มีการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ มาช่วยในการจัดการเรียนการสอน มีการนิเทศ กำกับ ติดตาม ในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนมีการจัดสรรงบประมาณในการจัดทำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี อย่างพอเพียง

ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า งานที่จำเป็นต้องพัฒนาลำดับแรก คือ การพัฒนาหลักสูตรที่มีความสำคัญ อาจเนื่องมาจากหลักสูตรการจัดการเรียนสอนในศตวรรษที่ 21 นั้นควรเป็นหลักสูตรที่เน้นคุณลักษณะเชิงวิพากษ์ (Critical attributes) เชิงสหวิทยาการ (Interdisciplinary) ขีดโครงการเป็นฐาน (project-based) และขับเคลื่อนด้วยการวิจัย (research-driven) เชื่อมโยงท้องถิ่นชุมชนเข้ากับภาค ประเทศ และ โลก สอดคล้องกับ Office of the Education Council (2017) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบยืดหยุ่น คือ การจัดการหลักสูตรที่เน้นการใช้หลักสูตรเดียวเพื่อนำเอาความเสมอภาคเข้าสู่ประสบการณ์ชั้นเรียน ควรปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ตลอดเวลา

หลักสูตรการเรียนของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษนั้นสามารถยืดหยุ่นได้มาก
ทำได้ง่ายขึ้นและซับซ้อนน้อยลง

2. กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา

จากการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความต้องการจำเป็นรวมทั้งความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ทำให้ได้กลยุทธ์ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ซึ่งประกอบไปด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 7 กลยุทธ์รอง 24 วิธีดำเนินการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลยุทธ์หลักที่ 1 ปฏิรูปหลักสูตรให้เท่าเทียมและทั่วถึง แสดงให้เห็นว่า การปฏิรูปหลักสูตรเป็นการพัฒนาหลักสูตรที่มีอยู่หรือสร้างขึ้นใหม่โดยสำรวจจากความต้องการของสังคมโดยการเปลี่ยนแปลงต่อระบบโครงสร้างการบริหาร ประกอบด้วย การกำหนดเนื้อหาวิชา โครงสร้างเวลาเรียน วิธีการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับความต้องการของปรัชญาการศึกษาแห่งชาติในแต่ละยุคสมัย หลักสูตรสามารถบูรณาารร่วมกันกันได้ระหว่างเด็กพิเศษและเด็กปกติที่มีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกันเรียนรวมกันได้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาทักษะการเรียนรู้และแนวคิดที่ดีขึ้น พัฒนาหลักสูตรให้มี ความหลากหลายและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนรวมทั้งส่งเสริมการใช้แหล่ง การเรียนรู้ของชุมชน เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสนในการเรียนรู้มากขึ้น จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตอบสนองผู้เรียนตลอดช่วงชีวิต ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันผู้เรียนจะต้องอ่าน ศึกษา ค้นคว้า ค้นคว้า เรียนรู้ด้วยตัวเองมากขึ้น ครูผู้สอนต้องเปลี่ยนจากผู้บรรยายตลอดเวลามาเป็นโค้ช เป็นผู้เอื้ออำนวยให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องฝึก การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประยุกต์ใช้เป็นฝึกภาคปฏิบัติ วิจัย ทำโครงการแก้ปัญหา การฝึกทำงานเป็นทีม แลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกันและกัน สอดคล้องกับ Office of the Education Council (2017) ที่กล่าวว่า พัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยพัฒนาหลักสูตร สื่อ และกระบวนการเรียนรู้ พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีนิสัยใฝ่เรียนรู้ สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มศักยภาพ

ตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาและสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม เน้นปลูกฝังคุณธรรม และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Satmak (2009) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กโดยใช้รูปแบบการเรียนรวมช่วงชั้นของโรงเรียนบ้านทุ่งฮ้าง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 3 กล่าวไว้ว่า

การเรียนรวมสามารถบูรณาการหลักสูตรได้เป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับโรงเรียนขนาดเล็ก ทำให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ดี ผู้เรียนได้เรียนอย่างมีความสุข

กลยุทธ์หลักที่ 2 เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

แสดงให้เห็นว่า การจัดการศึกษาในปัจจุบันจึงต้องปรับเปลี่ยนให้ตอบสนองกับทิศทางการผลิตและการพัฒนากำลังคน มุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ได้ทั้งความรู้และทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศท่ามกลางกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลง หน่วยงานภาครัฐต้องให้ความจริงจัง และจริงจังต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการศึกษาเรียนรวมสำหรับเด็กพิการและเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ควรจัดทำยุทธศาสตร์เรื่องการจัดการศึกษาเรียนรวม จัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมการจัดการศึกษาเรียนรวมที่มีระเบียบและกฎหมายรองรับ เพื่อให้เกิดโครงสร้างการจัดการศึกษาเรียนรวมระดับชาติที่ชัดเจนและเป็นระบบ กำหนดให้สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกสังกัดต้องจัดการศึกษาเรียนรวม เพื่อให้สถานศึกษาปฏิบัติการจัดการศึกษาเรียนรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพที่ไม่ได้อยู่ท่ามกลางความขาดแคลน ใดคนเดียว หรือพึ่งพาตนเองเพียงลำพัง และกำหนดผังการทำงานที่ชัดเจนที่มีความเชื่อมต่อกันตั้งแต่ต้นนโยบายระดับชาติ สู่ระดับสถานศึกษา สู่ระดับห้องเรียน และสู่ระดับผู้เรียน สอดคล้องกับ Office of the Education Council (2017) ที่กล่าวว่า แนวทางแก้ไขการจัดการศึกษาเรียนรวมของต่างประเทศ ในระยะเริ่มต้นแต่ละประเทศมีปัญหาคู่ขนานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงนโยบายทางการศึกษา แต่สามารถแก้ไขได้ด้วยแนวทางแก้ไขที่สรุปได้ดังนี้ 1) ให้นักเรียนทุกคนรวมทั้ง

นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เรียนร่วมกับเพื่อนในห้องเรียนปกติตลอดทั้งวัน

2) ใช้กลยุทธ์การจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนในห้องทั้งหมด เช่น การเรียนรู้ที่เป็นสากล การสอนแบบมุ่งเน้นเฉพาะทักษะที่บกพร่อง การเรียนรู้แบบร่วมมือ 3) สร้างแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เช่น เว็บไซต์ หลักสูตรเพื่อสนับสนุนการทำงานร่วมกันระหว่างครูผู้สอนและครูผู้ช่วย คู่มือปฏิบัติงานการจัดการศึกษาเรียนรวม เพื่อช่วยสนับสนุนการจัดการศึกษาเรียนรวม 4) ผู้บริหาร โรงเรียนเป็นผู้นำหลักในการกำหนดนโยบายสนับสนุนการเรียนรวมสร้างวัฒนธรรมโรงเรียนสนับสนุนการเรียนรวมทุกด้าน 5) จัดทำหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเรียนรวมและการศึกษาพิเศษ เพื่อพัฒนาให้นักศึกษาวิชาชีพครู มีความรู้ภาคทฤษฎีควบคู่การฝึกปฏิบัติ 6) เพิ่มจำนวนผู้เชี่ยวชาญสหวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเรียนรวม 7) ปรับทัศนคติทางบวกกับต่อเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษด้วยการประชาสัมพันธ์ข้อมูล 8) พัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวม ด้วยการฝึกอบรมและ 9) จัดโปรแกรมให้ความช่วยเหลือผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้เพิ่มมากขึ้นเพื่อให้ผู้ปกครองมีความรู้ความสามารถ และเป็นผู้ช่วยของครูการศึกษาพิเศษได้ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษา ควรมีทัศนคติเชิงบวกและความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ มีทักษะการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ ริเริ่มสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการศึกษาพิเศษ สร้างทีมงานจัดการศึกษาเรียนรวมที่เป็นการทำงานร่วมกันอย่างแท้จริงระหว่างผู้บริหาร ครูการศึกษาพิเศษ และครูผู้สอนทุกคน จัดประชุมครูเพื่อกำกับ ติดตาม และวางแผนการให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษรายบุคคลร่วมกันอย่างต่อเนื่อง เอื้ออำนวยเวลาให้ครูผู้สอนทำงานกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษอย่างเต็มที่ และจัดประชุมผู้ปกครองเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเรียนรวมของสถานศึกษา และยังสอดคล้องกับ Stripong (2017) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พบว่า การจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนเรียนรวม เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ดี โดยทางโรงเรียนได้มีการจัดหา วัสดุ/สื่อสารสนเทศ/วัตถุดิบ/เครื่องมือ การจัดหา สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่เหมาะสมให้กับนักเรียนไว้อย่างเพียงพอและครบถ้วน การจัดครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สอนตรงตามหลักสูตร และเนื้อหาโดยมีการบริหารจัดการหลักสูตร ปรับหลักสูตรที่ใช้นักเรียนทั่วไปมาใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ มีการจัดทำหลักสูตรเฉพาะจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล ซึ่งเป็นแผนการสอนที่จัดขึ้นเฉพาะเจาะจง สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในวิชาหรือทักษะที่เป็นจุดอ่อน เพื่อให้เด็กทุกคนเรียนรวมกัน และได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล มีการคัดกรองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จึงทำให้ครูสามารถใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายพัฒนาเทคนิคการสอน โดยมีเทคนิคการสอนที่หลากหลายรูปแบบ คือ การวิเคราะห์งาน การสอนโดยใช้ระบบเพื่อนช่วยเพื่อน และให้บริการสอนเสริมในด้านพัฒนาการด้านอื่น ๆ ได้

กลยุทธ์หลักที่ 3 วัดและประเมินผล 360 องศา แสดงให้เห็นว่า กระทรวงศึกษาธิการเร่งปรับปรุงการวัดและประเมินผลที่เน้นสมรรถนะของผู้เรียน อย่างรอบด้านตามพหุปัญญาสะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ไม่ใช่ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการเป็นหลักเพียงอย่างเดียว รวมถึงการปรับกฎ ระเบียบ แนวปฏิบัติต่าง ๆ ให้มีความยืดหยุ่นต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษและเด็กปกติที่มีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกันเรียนรวมกัน เป็นการประเมินเพื่อพัฒนา เพื่อเป็นหนทางสู่จุดหมาย โดยใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย ทั้งการประเมินตามสภาพจริง การสังเกต การพูดคุยจากชิ้นงาน การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงการใช้แบบทดสอบทางวิชาการ การประเมินจากผู้เชี่ยวชาญและผู้อื่น และมีการเปรียบเทียบพัฒนาการกับระยะเวลาที่ผ่านมาด้วยการสังเกต ภาพนิ่ง รวมถึงภาพเคลื่อนไหวจากวิดีโอที่บันทึกไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Tampoonpisai (2013) ที่ได้ศึกษาวิจัย สภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาปวชิราวาส พบว่า ครูจะต้องปรับวิธีการวัด การประเมินผล การเรียน และมีการปรับเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่แตกต่างจากเด็กทั่วไปให้มีความสอดคล้องกับสภาพความบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล และต้องทำการวัดและประเมินในสิ่งที่กำหนดการพัฒนาไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริงอย่างแท้จริง และทางโรงเรียนจะต้องจัดทำระเบียบการวัดและประเมินผลสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษขึ้นมาใช้เสมือนอย่างที่กำหนดระเบียบการวัดและประเมินผลของเด็กทั่วไป ดังนั้น การวัดและประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จะต้องเป็นการประเมินผลเชิงคุณภาพ เน้นการ ปฏิบัติจริง บูรณาการวิธีการประเมิน และใช้เครื่องมือวัดที่หลากหลาย สร้างและพัฒนาระบบเพิ่ม สะสมงานของ ผู้เรียนนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวัดและประเมินผล และนำประโยชน์ของผลสะท้อนจากการปฏิบัติของผู้เรียนมา ปรับปรุงแก้ไขงาน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

โรงเรียนขนาดเล็กควรวางแผนในเรื่องของหลักสูตร แผนจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ การจัดการเรียนการสอน และแนวทางการวัดและประเมินผลเพื่อให้เด็กพิเศษและเด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเรียนรวมกันได้ โดยอาศัยการมีส่วนร่วมจากผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ในพื้นที่จังหวัดนั้น ๆ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยเพื่อติดตามและประเมินผลการนำกลยุทธ์การบริหาร วิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา ตามแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมสู่การปฏิบัติงานจริง

References

- Buathong, S. (2017). *Measurement and assessment of learning skills in the 21st*. Sukhothai Thammathirat Open University. [in Thai]
- Educational Queensland. (2000). *A guide to productive pedagogies*. The University Of Melbourne.
- Im-wong, J. (2012). *Guidelines for academic affairs management of small schools under the office of nakhon sawan primary educational service area 2*. Master of Education Program in Educational Administration, Nakhon Sawan Rajabhat University. [in Thai]
- Ministry of Education. (2015). *Small school development strategy 2015-2018*. Bangkok: The Agricultural Cooperative Federation of Thailand. Limited. [in Thai]
- Nakhon Ratchasima Provincial Education Office. (2018). *Annual performance report for the fiscal year 2018*. Nakhon Ratchasima: Nakhon Ratchasima Provincial Education Office. [in Thai]
- Office of the Education Council. (2017). *Budget allocation for education*. Bangkok. [in Thai]
- Pinyakorn, Ch. (2014). *Social service management in education for special needs children*. Master of Arts Program in Social service Management, Burapha University. [in Thai]
- Sinlarat, P. (2016). *Creative and productive learning*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai]

- Tsuram, W. (2017). *Educational institute has to follow for free educational policy 15 year*. Doctor of Public Administration Program in Public Administration, Mahasarakham University. [in Thai]
- Vesakul, B. (2012). *Thai higher education crisis*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai]
- Satmak, P. (2009). *The learning style included the class range of Ban Thung Hang School under Lampang Primary Educational Service Area Office 3*. Master of Education Program in Educational Administration, Lampang Rajabhat University. [in Thai]
- Sripong, S. (2017). *Inclusive educational management model of students with learning defects in schools under the office of the basic education commission*. Doctor of Education Degree in Educational Administration, Nakhon Sawan Rajabhat University. [in Thai]
- Tampoonpisai, R. (2013). *Problem situation and provision management in leading integration schools in Narathiwat Prathomsuksa Education Service Area Office*. Master of Education Program in Special Education, Songkhla: Songkhla Rajabhat University. [in Thai]

Authors

Mr. Jukgrit Phoopongpat

Doctoral Student in Educational Administration Program,
Faculty of Education, Nakhonratchasima Rajabhat University
601 Moo 11, Bannongkhon, Khokkruad Sub-district,
Muang Nakhonratchasima, Nakhonratchasima 30280
Tel.: 087-960-6256 E-mail: aekcom18@gmail.com

Asst. Prof. Dr. Suphap Phoorngrueng

Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University
Muang District, Nakhon Ratchasima Province 30000
Tel.: 082-847-4298

Asst. Prof. Dr. Prayad Bhoomkhokrak

Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University
Muang District, Nakhon Ratchasima Province 30000
Tel.: 081-966-7596

